

Angličtina pro děti

KOUZELNÁ GRAMATIKA

Veronika Vernerová

Ilustrace Radka Filipová

bambóok

bamb**oo**k

Děkuji mým Martínkům a Kate za inspiraci. Děkuji Lucince a Radce za překrásné obrázky. Děkuji všem dospělým, kteří společně se mnou kouzlili, až jsme vyčarovali tuto knížku.

Jak kouzelné bytosti učily Martínka základům anglické gramatiky

„Ach jo, aaaaaach joooo!“
Martínek seděl za svým stolkem v pokojíku, hlavu držel v dlaních a vzdychal. Ani si nevšiml, že se v rohu pokoje vznáší malá černovlasá víla a pozoruje ho.

Pak k němu pomaloučku přiletěla a posadila se na sešit. Martínek, polapený ve svém trápení, neviděl nového hosta. Droboučká víla chvíli neposeděla. Zvedla Martínkovu tužku a klepla ho s ní přes prsty.

„Au!“ vykřikl Martínek a zděšeně se rozhlížel. Na sešitě objevil malou vílu, která se na něj usmívala. Protřel si unavené oči a znovu se podíval. Pořád tam seděla.

„Kdopak jsi?“ zeptal se udiveně. Malá víla se narovнала, vzlétla trochu výš a uklonila se. „Mé jméno, velevážený pane Martínku, je víla Gramatika. Přiletěla jsem za vámi až z dalekého Irsku, ze země krásně zelené, plné legend a pohádek. Vyslala mě Královna víl, protože se už dál nemohla dívat na vaše trápení.“

„Vy víte, že mám starosti?“ udivený Martínek fascinovaně sledoval vílu Gramatiku.

„No jistě! Vaše ach, aaaachhhh se rozléhá našimi krásnými lesy a nedá nám spát. Že vy zítra máte angličtinu a vůbec, ale vůbec,“ zdůraznila Gramatika, „nerozumíte anglické gramatice?“

Martínkovi poklesla ramena a smutně se na vílu zadíval. „Ale když ona je děsně těžká!“

Gramatika zakroužila nad jeho sešitem. „A to ti, prosím tě, řekl kdo? Budu ti tykat, jo? Tak se snadněji domluvíme.“

Martínek přikývl. „Anglická gramatika není těžká, to ti já, víla Gramatika, můžu předvést.“ Vytáhla s kapsičky velké brýle a nasadila si je.

„Ty brýle jsou nutné, paní vílo?“

Zkoumavě se na něj podívala a posunula si velké brýle na nose. Ty jí neúměrně zvětšovaly oči, takže vypadala dost děsivě.

„Pročpak?“ zeptala se.

„Nezlobte se, ale hodně mi připomínáte naši paní učitelku z angličtiny a mně je pak nějak špatně od žaludku. Vy bez nich špatně vidíte?“

„Ale ne, jenom jsem chtěla vypadat trošku víc intelektuálně, víš?“

„Jmenujete se Gramatika, to je dost intelektuální, ne?“

„No jak myslíš,“ sundala si víla brýle z nosu. „Řeknu ti náš vilí plán. Každý týden večer tě přijde učit kouzelná

bytost. Musíš být v pokoji sám, rodičům vysvětlíš, že máš hodně učení.“

Martínek přikývl a sledoval vílu, která mu kroužila kolem hlavy a pak se usadila na hromadě učebnic.

„Dnes tě přijde něco naučit skřítek Leprikón z Irska. Jemu jdou bezvadně přítomné časy. Příští týden se za tebou zastaví čarodějnice z Anglie. Ta je expertkou na časy minulé. Možná ti bude vyhrožovat, že tě promění v ropuchu, ale ničeho se neboj. Umí přeměňovat pouze ve slimáky.“ Víla se na chvíli zamyslela, pak vytáhla z kapsičky malý svitek papíru, rozbalila jej a zkoumala. „No ano. Už to mám. Ten další týden tě navštíví druid z Walesu a s tím všechno zopakujete.“ Sbalila svitek do kapsičky a usmála se. „Už máš lepší náladu?“ vzlétla a poplácala ho po rameni. „Čekají tě kouzelné chvíle. Zatím na shledanou, milý Martínku.“ Luskla drobnými prstíky a zmizela.

Martínek seděl dál za stolem a přemýšlel, jestli to byla skutečnost, anebo sen.

Přítomný čas průběhový

se skřítkem
Leprikónem

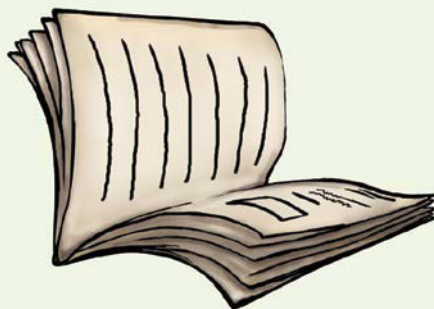
Martínek chvíli zamyšleně seděl a pak přešel ke své knihovničce. Moc rád by věděl, kdo to je Leprikón. Objevil slovník cizích slov a listoval. „Lak, láska... lék, Leprikón. Ano, to je to slovo!“ zaradoval se. V knize stálo:

***LEPRIKÓNI** jsou malí mazaní irští skřítkové. Jejich povolání je sice ševcovské, ale spíše je naleznete na konci duhy, jak hlídají velký hrnec s pokladem. Tito skřítkci jsou vysocí asi jako menší banán a nosí velmi výrazný zelený kabátek a klobouček se čtyřlístkem.*

„Tak co? Už víš, s kým máš tu čest?“ ozvalo se za Martínkem. Když se otočil, uviděl malého skřítkka v zeleném kabátku a se čtyřlístkem za kloboučkem, jak se snaží odtlačit jeho učebnice a shodit je na zem.

„Potřebujeme místo, prostor!“ hulákal skřítek. „Máš tady moc zbytečných věcí!“ Chytil do rukou učebnici přírodovědy. „Nepotřebujeme!“ Hodil ji na zem.

„Matematika? To se učí? Nás učili počítat ovce, stromy v lese a zlaté mince. Tady ty klikyháky nepotřebujeme.“ Velikým obloukem shodil na zem učebnici matematiky.

Martínek ho chtěl zastavit, ale skřítek pokračoval v shazování dalších knih, až na stole zbyl jen sešit a penál.

„Máš nějaké brko?“ zeptal se Martínka.

Ten se poškrábal ve vlasech. „Co je to brko?“

„To jako polapíš nějakého ptáka,“ vysvětloval skřítek, „ukradneš mu peří. Nemusíš všechno, ať po světě neběhá nahatý. A pak si konec pířka zostříš, namočíš do inkoustu a píšeš.“ Skřítek se rozhlédl po pokoji. „Nemáš třeba andulku, kterou bychom oškubali?“

V rohu místnosti si Martínkův papoušek pro jistotu strčil peří na ocásku mezi nohy a schoulil se, aby nebyl vidět.

„A nestačila by jenom tužka?“ Martínek otevřel penál, vyndal z něj ořezanou tužku a podal ji skřítkovi.

„A tím se dá jako psát?“ zeptal se udivený Leprikón a nevěřicně zkoumal to, čemu se říká tužka. Pak se pokusil do sešitu něco načmárat a zářivě se usmál. „Funguje to! To pak musím doma ukázat.“

„Pojď se posadit, chlapče, nemáme celou noc.“ Vyndal si z kapsičky od kabátku hodiny. „Uvidíme, jak dlouho nám to bude trvat.“

Martínek se posadil a pozoroval skřítku. Ten vzal tužku a velkými písmeny do sešitu napsal:

Present continuous

Podíval se na Martínka. „Viš ty, co je PRESENT?“

„Dárek?“

„No to by znělo úžasně - DÁREK průběhový,“ rozchechtal se skřítek. „Ale

máš pravdu. Jeden význam toho slova je dárek. Ten další význam je PŘÍTOMNÝ. Takže přítomný čas průběhový.“ To, co se odehrává v tomto čase, odehrává se právě teď. Děje se to, probíhá to.

Vzal tužku a napsal:

Děje se to:

ted' - now ['naʊ]

v tento moment - at the moment [æt ðə'məʊmənt]

tento týden - this week [ðis 'wi:k]

„Vymysli, chlapče, nějakou větu.“

Martínek se poškrábal na bradě.

„Ty se učíš angličtinu teď.“

Skřítek ho poplácal po zádech. „Výborně.“ Do sešitu napsal:

You are studying English now. [ju: 'ɑ: 'stʌdɪŋ 'ɪŋglɪʃnaʊ]

„A teď mě velmi dobře poslouchej. Jsou dvě věci, které v tomto čase nesmí chybět. Uhodneš které?“

„English?“ zeptal se Martínek.

Skřítek se na něj usmál. „Nemyslím v této větě, ale v tomto čase, který používáme. Vymysli další větu.“

„Je už večer, moc mi to nemyslí, pane skřítku.“